

[Hans Hedtoft.]

dige Ting ved de Forhandlinger, der nu føres.

Den tredie Ting, jeg gerne vil fremhæve, er, at vi ønsker øget Priskontrol, og at vi ønsker en stærkere Forbrugerrepræsentation. Det er med Beklagelse, vi har konstateret, at Tilliden til Priskontrollen ude i Befolkningen er yderst begrænset, men vi maa indrømme, at denne Tillidskrise er forstaaelig. Det kan ikke virke betryggende for Befolkningen at vide, at der i dette Øjeblik er færre Priskontrolører her i Danmark til at overvaage, om de handlende faktisk retter sig efter Lovens Bestemmelser, end der findes Kustoder paa vore offentlige Museer. Det kan heller ikke virke betryggende, at der i selve Priskontrolraadet sidder langt flere Repræsentanter for det private Erhvervsliv end for de Forbrugere, som det er Lovens Opgave at beskytte. I dette Forhold bør der ske en Ændring.

Den fjerde Ting, jeg vil nævne, er, at vi ønsker Foranstaltninger, der sikrer, at vor sparsomme Valutareserve kun anvendes til Indkøb af virkelig nødvendige og fornuftige Varer i Overensstemmelse med de Betragtninger, jeg tidligere har fremført.

Det femte er, at vi maa ønske en retfærdig Fordelingsordning paa de Omraader, hvor det bliver nødvendigt at nedsætte Forbruget. Jeg skal ikke her tage Stilling til, hvorvidt det overhovedet bliver nødvendigt at nedsætte Forbruget. Jeg skal ikke her tage Stilling til, hvorvidt det overhovedet var nødvendigt saa hurtigt at formindske Tilførslerne til Hjemmemarkedet af de forskellige vigtige Levnedsmidler, som Regeringen tilsyneladende især interesserer sig for, Kød og Fedt, Slagteriaffald, Æg og Flæsk o. s. v. Men jeg vil meget kraftigt understrege, at formindskede Tilførsler til Hjemmemarkedet nødvendiggør, at Spørgsmaalet om en retfærdig og rimelig Fordelingsordning tages op til Debat. En Kød- og en Flæskerationering bliver sikkert nødvendig, og en kommende Ordning maa ogsaa tage Sigte paa Hjemmeslagtingerne. Enhver — og i særlig Grad beder jeg alle Landmænd om at forstaa det — enhver maa kunne forstaa, at det ikke kan undgaa at skabe Bitterhed i Byerne, naar det bliver kendt, at Hjemmeslagtingerne her i Danmark er tredoblet i Forhold til før Krigen, medens mange herinde i Byerne kun ser Flæsk hver anden Maaned. Det er rigtigt, at Hjemmeslagtingerne er et vanskeligt Omraade at regulere. Det er en kendt Ting, at en Gris jo let falder og brækker Benet,

og saa skal den slagtes straks. Men den første Forudsætning for, at hele dette Spørgsmaal kan løses paa en tilfredsstillende Maade, er, at Landbruget og Landbrugets store Organisationer gaar i Spidsen for en Agitation for at gøre enhver Svineproducent forstaaelig, at det af Hensyn til den øvrige Befolkning i Dag ikke er rigtigt at hjemmeslagte flere Svin, end det skete før Krigen. Det vilde, vil jeg gerne sige, være sympatisk for en Gangs Skyld at høre den højtærede Statsminister sige et Ord om et saadant Problem, men det kan jo ikke nægtes, at han har travlt med alt muligt andet. I sit Indlæg om Import- og Valutapukkel-Diskussionen gjorde den højtærede Statsminister saaledes Forsøg paa at skyde Skylden over paa den stigende Realløn for Arbejderne. Det er ikke muligt for mig udførligt at gaa ind paa dette Problem her, men jeg vil gerne fastslaa to Kendsgeninger. For det første, at Valutareguleringens vigtigste Funktion jo netop er at afskære Forbindelsen mellem det hjemlige Pris- og Lønniveau og Udlandet, og det er i nogen Maade Regeringens Skyld, hvis det ikke lykkes. Dernæst — og det er helt afgørende — bør det dog siges over for disse ensidige statsministerielle Betragtninger om Arbejdernes Løn-niveau her i Danmark, at det var slet ikke de danske Arbejdere, der gik i Spidsen med at hæve Indkomstniveauet i vort Samfund.

I Løbet af Krigen og Besættelsen steg den samlede Nationalindkomst, det vil sige Summen af alle Borgeres og Virksomheders Indtægter, med ikke mindre end 70 pCt., hvoraf dog 7—8 pCt. hidrører fra Befolkningsforøgelse. Samtidig faldt Udbudet af Varer til Forbrug med ca. 20 pCt., og Investeringer i Bygninger, Maskiner o. s. v. blev næsten halveret. Men den gennemsnitlige Timefortjeneste for danske organiserede Arbejdere steg i den samme Periode derimod kun 50 pCt. Det, der er sket i det forløbne Aar, er derfor alene det, at de danske Arbejdere har faaet bragt deres gennemsnitlige Indkomst op paa samme Niveau som den øvrige Befolkning. Om nogen Begunstigelse eller nogen Søstillig for Arbejderne eller om nogen Dækning af den faktiske Nedgang i Forbruget er der jo overhovedet ikke Tale. Det virker højst ejendommeligt, og det er karakteristisk, at Statsministeren, naar han skal tale om disse Ting, interesserer sig saa ensidigt for Arbejderens Lønudvikling og angiver denne som Grund til den utvivlsomt for kraftigt oppustede Indkomstmængde, og det sker samtidig med, at Statsministeren ved, at Indkomsterne for de middelstore